

[Anne Grete Holmsgård]

man kan slynge om sig med, når man udsender en pressemeddelelse, eller når man står i FN og skal afgive Danmarks stemmeforklaring og Danmarks stemme.

Danmark har pligtskyldigst for at fremstå som dem, der virkelig ønsker at bekæmpe apartheidstyret, støttet den undertrykte sorte befolkning i Sydafrika, støttet en lang, lang, lang række af de antiapartheidresolutioner, der er fremlagt i FN, heriblandt en resolution, der går ind for en olieboycot af Sydafrika. Men det er nu engang sådan, at det tæller ikke særlig meget med de pæne ord, hvis man ikke også kan følge de pæne ord op i handling. Her kniber det ikke bare, her ser det faktisk ud til, at der overhovedet ikke sker noget som helst. Det gør der heller ikke fra Danmarks side.

Den danske regering har hver gang sagt: ja men det, der mangler, er, at FNs sikkerhedsråd bakker op bag det, så der virkelig kan blive tale om effektive sanktioner. Nu ved hvem som helst, der sidder her, at hverken USA eller England eller Frankrig havde tænkt sig at bakke op bag den resolution i sikkerhedsrådet. De har ganske enkelt alt for store økonomiske midler på spil, de har alt for store økonomiske investeringer i Sydafrika. Når man siger, at man ønsker en opbakning fra sikkerhedsrådet først, er det derfor fuldstændig det samme som at sige, at man i virkeligheden overhovedet ikke ønsker at gå ind i disse sanktioner.

Det er desuden blevet fremført, at det ikke hjælper ret meget, hvis Danmark alene går ind i noget som helst. Nu er det jo sådan, at Danmark ikke behøver at gå ind alene i dette her. OPEC-landene har boykottet i flere år. Holland havde vist en vilje til det, og det er sikkert ingen tilfældighed, at Holland er faldet fra nu. Efter at de gentagne gange har henvendt sig til vesteuropæiske og nordiske regeringer, herunder den danske, og har fået den kolde skulder, har de givet op. De har vel givet op, fordi de har kunnet se, at de ikke kunne komme igennem. I stedet for er det øjensynlig lykkedes at få Holland vippet med på den galej, der består i, at de har tilsluttet sig den fuldstændig vattede og udflydende fællesnordiske erklæring, der ikke indeholder et eneste ord om handling, men udelukkende gode intentioner.

Situationen i Sydafrika er i dag den, at ud af hele energiforbruget er der ca. 25 pct., der

består af olie, og det vil, uanset hvad man mener, betyde et knæk af en eller anden slags for Sydafrika og hermed også for den sydafrikanske økonomi, hvis der bliver gennemført en olieboycot.

Den olieboycot kan ikke blive ved med at vente. Sydafrika kender truslen om den, de er forberedt på den, og de er i gang med at producere kunstig olie fra kul, de såkaldte SASOL-projekter, som i løbet af de næste cirka 10 år vil være i stand til at producere i hvert tilfælde en 30-35 pct. af det olieforbrug, man har i dag i Sydafrika.

Desuden må man holde sig for øje, at det har en moralsk effekt at gå ind i en olieboycot. Det har både en moralsk effekt i form af en støtte til den undertrykte sorte sydafrikanske befolkning, og det har en moralsk effekt over for den hvide befolkning i Sydafrika, hvor det forhåbentlig vil være med til at uddybe modsætningerne og dermed også svække apartheidstyret.

Endelig kan man sige, at det er temmelig dumt og kortsigtet af den danske regering, at den på den ene side siger, at den går imod apartheid, og på den anden side ikke vil handle. Det kan ikke andet end fremstå som hykleri over for den sorte befolkning i Sydafrika og over for befolkningen i den tredje verden, og det er hykleri. Man må håbe, at det går op for flere og flere i den tredje verden, at det er en slemt hyklerisk holdning, Danmark har i det udenrigspolitiske spørgsmål om apartheid, så de vil være med til at lægge pres på den danske regering for, at der reelt kan ske noget.

Hr. Kjelgaard kom med nogle meget lidt flatterende bemærkninger om, at herregud, selv om der havde været 5 danske skibe involveret i olietransport til Sydafrika i perioden fra januar 1979 til april 1980, så kunne det da ikke være ret meget, de havde transporteret. Det er nok muligt, at det ikke er særlig meget, de har transporteret, men efter al sandsynlighed har de transporteret olie, og det er det, der batter i denne sammenhæng, det, at de overhovedet har været involveret i det. Det batter trods alt noget, hvis man går ind i det. Så vidt jeg husker, havde hr. Kjelgaard ikke nogen særlig småhånlige holdninger tilovers, da der sidste gang blev diskuteret en kulboycot af Sydafrika, for da ville det f. eks. batte en hel del, hvis man gik ind i den. På det tidspunkt husker jeg ikke at der